

[Larsen (Bjerre).]

stadig er stigende, og Udviklingen vedblivende gaar i samme Retning som nu, tør jeg og mit Parti ikke tage Medansvaret for ikke at skaffe Jord til den Ungdom, der i Øjeblikket staar i den Situation, som den staar i. Og vi tør heller ikke tage Ansvaret for, at Jordkøbene, hvis Efterspørgselen skaber stigende Priser, bliver dyrere og dyrere. Det bliver da Sælgeren, der profiterer derved, idet man jo ved, at Priserne stiger, efter som Efterspørgselen stiger. Og saadan vil det jo let komme til at ligge, idet vi er inde i en Tid, hvor der er Opgang i Ejendomspriserne. Forholdet kan da komme til at ligge saaledes, at Almenvellet i de Tilfælde, hvor det ikke kan lykkes paa anden Maade at faa Jord, kræver Ekspropriation gennemført. Den enkeltes Interesse maa da vige for Almenvellet.

Saa er der Ejendomsretten. Den omtales ofte af dem, der er Modstandere af denne gradvise og lempelige Ekspropriation. Men hvorledes ligger det i Grunden med Ejendomsretten? Hvor mange danske Jordbrugere kan slaa sig for Brystet og sige: Her er min Gaard og mit Gods, her er mit Hus og Hjem, det er mit? Er det ikke saaledes, at det store Flertal af danske Landbrugere sidder som Prioritetsbestyrere for Storkapitalen, idet det ene eller det andet Pengeinstitut har Prioritetsindskud i Bedriften, endog saaledes, at det gaar over Skorstenspiiben? Hvor er saa Ejendomsretten henne?

Nej, Flertallet af danske Landbrugere sidder som Brugere af deres Ejendomme. Og man kan da spørge, hvem er det bedst at have til Herre, enten Staten med dens Indskudslaan og den Staten tilfaldende Brugsafgift af Jorden eller Privatkapital? Hvis jeg skulde vælge, ved jeg nok, hvad jeg valgte.

Jeg har set mange Eksempler paa, at Privatkapitalen i Form af en eller anden Sagfører er mødt frem paa bestemt Dag, Tid og Klokkeslæt, naar Renten og Afdrag ikke var betalt rettidigt, for at meddele vedkommende, at nu maatte han forføje sig bort for at give Plads for en anden, og det maatte alt sammen ske i Løbet af faa Dage. Privatkapitalen tager ikke Spor af Hensyn til Menneskeskæbner eller noget som helst; hvis den ikke faar sine Renter og

Afdrag, naar Tiden er inde, undser den sig ikke for at smide den ene Familie efter den anden paa Landevejen. Saaledes har mange været stillet, og saaledes er mange stillet endnu.

Derfor siger jeg, at med Ejendomsretten, naar alt tages i Betragtning, staar det i Grunden slet ikke saa glimrende til.

Hovedsagen maa efter min Mening være at faa de flest mulige ind i Produktionen. Ikke mindst gælder det om for os ude paa Landet at søge at fastholde den Ungdom, vi har derude, og som ønsker at arbejde ved Landbruget, give den Adgang til Landbrugserhvervet under saadanne Betingelser, at den har Mulighed for at klare sig. Det vil netop nærværende Lovforslags Gennemførelse i allerhøjeste Grad medvirke til.

Det koster Samfundet meget at opretholde de arbejdsløses Hær, men gennem disse Lovforslag sættes der paa en fornuftig Maade ind paa at skabe mere Tryghedsfølelse i Tilværelsen for Nybegynderne og god Mulighed for, at den daarligt stillede Del af den danske Landbougdom kan komme til at øve en Indsats i Produktionen under Vilkaar, der kan holde, hvis de unge selv vil. Muligheden vil være til Stede i det Øjeblik, disse Lovforslag ophøjes til Love. Vi har jo endnu Tusinder og atter Tusinder af Hektarer af den danske Jord, der bør betros til Landbougdommen, der under Ansvar og med den bedste Villie af Verden staar parat til at rykke ind i det Arbejde, naar Adgangen til Erhvervet lettes.

Maa jeg saa til Slutning kun sige, at Forhandlingen i Dag i dette høje Ting vil blive fulgt med stor Opmærksomhed Landet over. Landets mange Tusinder af Husmænd og Landarbejdere vil følge denne Forhandling og med Spænding vente paa, at der kommer et gunstigt Resultat, et Resultat i Form af, at de Lovforslag, der her foreligger, bliver til Love omtrent i den Skikkelse, hvori de er forelagt. De foreliggende Lovforslag er Udtryk for, hvad der i Øjeblikket kræves for at holde Trit med Udviklingen, og derfor anbefaler jeg disse Lovforslag til det høje Tings velvillige Behandling. Jeg haaber, at Venstre vil erindre sig Partiets Stilling til samme Spørgsmaal før i Tiden. Hvis det bliver Tilfældet, vil